

Politika Dergisi - Mustafa Yurtkuran Mülakatı

İçeriği Yazan: [Editör](#) [1] Zaman: Çar, 23/04/2008 - 06:00

PD Raporaj Ekibi: [Emrah ÖZDEMİR](#) [2]

PD Raporaj Ekibi: [Gökhan DAĞ](#) [3]

Yardımcı Ekip: Deniz BİLEN

Mustafa YURTKURAN'ın Özgeçmişi

Prof. Dr. Mustafa YURTKURAN 08.09.1948 tarihinde Trabzon'da doğdu. İlköğretimini Trabzon Yeni Okul'da, Ortaöğrenimini İstanbul (Fevziye) Işık Lisesi'nde, Yükseköğrenimini İstanbul Tıp Fakültesi'nde yaptı.

Mezuniyeti (1972) takiben 16 ay Trabzon Sağlık Ocağı hekimliği yapan Mustafa YURTKURAN, 31.12.1973 tarihinde İstanbul Üniversitesi'ne bağlı olarak kurulan Bursa Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Kürsüsü asistanı oldu. Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tel-Aviv Tıp Fakültesi ve Bonn Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Kliniğinde İç Hastalıkları asistanlığına devam eden Dr. YURTKURAN Bursa Üniversitesi'nin fiilen kurulmasını takiben Bursa'ya döndü (1975) ve Bursa Tıp Fakültesi Kronik Hemodiyaliz Merkezi'ni kurarak ilk Hemodiyaliz, Perkutan Renal İğne Biopsisi ve Akut Peritoneal diyaliz uygulamalarını başlattı.

1978 yılında Bursa Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalında uzman, 1983 yılında Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları ABD Nefroloji Bilim Dalında uzman oldu. (Bursa Üniversitesi'nin adı, 1982 yılında 2547 sayılı YÖK yasası ile Uludağ Üniversitesi olarak değiştirilmiştir.)

1987 yılında Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalında doçentliğe yükseltildi.

1991 yılında Cleveland Klinik Ohio ve İngiltere Manchester Universtiy Hope Hospital'da çalışan Dr. Mustafa YURTKURAN, Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde 1992 yılında profesörlüğe yükseltildi.

Akademik görevlerinin yanı sıra Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları ABD Nefroloji ve Romatoloji Bilim Dalları Başkanlığı, Tıp Fakültesi Dekan Yardımcılığı gibi idari görevlerde bulundu. 07.08.2000 tarihinden itibaren de Uludağ Üniversitesi'nde Rektörlük görevini yürütmektedir.

Bilim Dalında yapmış olduğu çalışmalarla 1997 ve 1999 yıllarında iki kez uluslar arası düzeyde en iyi araştırma ödülüne değer görülen Prof. Dr. Mustafa YURTKURAN'ın Ulusal ve Uluslar arası Kongre kitaplarında ve bilimsel dergilerde basılmış 350'nin üstünde yayını bulunmaktadır.

Not: www.kalder.org adresinden alınmıştır.

Mustafa YURTKURAN MÜLAKATI

Emrah ÖZDEMİR (E.Ö): Hocam 8 yıldır Uludağ Üniversitesi'nde rektörlük görevini sürdürmektesiniz. Mezunlardan öğrendiğimiz ve takip ettiğimiz kadarıyla Uludağ Üniversitesi akademik ve yönetsel anlamda büyük ilerleme sağlamış. Üniversitede bugüne kadar neler yaptınız, gelişmeleri öğrenebilir miyiz?

Mustafa YURTKURAN: Göreve başlar başlamaz tüm üniversitedeki öğretim üyeleri ve akademik personele anket uygulaması yaptık. Tabi bu anketi usulüne uygun olarak, profesyonellerle yaptık. Öğretim elemanlarına "siz bu üniversitede verilen eğitimden memnun musunuz, bu eğitim sizi hoca olarak tatmin ediyor mu?" ikincisi "Uludağ Üniversitesi'nin araştırma yapısından, bilgi üretiminden memnun musunuz?" dedik. İkisinden de ortaya çıkan sonuç: "öğretim elemanları yüzde 85 oranında eğitimden memnun değillerdi ve öğretim elemanlarının yaklaşık yüzde 80'i reform istediklerini

söylüyorlardı.” Biz bunun üzerine bütün eğitim sistemini değiştirdik. Öncelikle bütün üniversiteyi kredili sisteme geçirdik. Sonra mezuniyet için gerekli krediyi Amerika Birleşik Devletleri’nde hedef olarak seçilen üniversitelerin düzeyine indirdik. Yani bölümlere tek tek sorduk: “Sizin bölümünüzde dünyada en iyi üç bölüm hangisi?” ve verilen dersleri, mezuniyet kredilerini, derslerin içeriklerini bunlara göre düzenledik. 160-180 kredi ile mezun olunan bölümleri 135’lere indirdik ve öğrencinin kütüphanede, derhanede kendini yetiştirmesi için zaman tanıdık. Ulusal motiflerimizi kesinlikle muhafaza ederek eğitim programlarımızı tamamen değiştirdik. Arkasından hocanın psikolojik durumunun sınav sonuçlarını etkilememesi için bağıl değerlendirme sistemine geçtik. Şu an bilinen en güvenli yoldur. “Etkimiz kalmadı” diyerek hâlâ bağıl değerlendirmeden şikâyetçi olan hocalar var. Ama biz bağıl değerlendirmede ısrarcı olduk. Her hocaya, her ders için 200 kelimeyi aşmamak koşuluyla özetleri ve kaynakları gösteren ders dosyası hazırlattık. Arkadan yılda bir kez yaptığımız, öğrencinin hocayı değerlendirmesini getirdik. Dışarıdan, öğrenciler büyük bir ihtimalle bizim değerlendirmedimizi sanıyorlardır. Bu bizim için çok önemlidir ve ciddi bir şekilde değerlendiriyoruz. Fakülte, bölüm ve öğretim elemanı ortalamalarını dekan, bölüm başkanı ve öğretim elemanına gönderiyoruz. Eğer hocanın ortalaması bir çizginin altındaysa hocayı uyarıyoruz. İkinci kez ortalama düşük gelirse hocayı bir dönem derse sokmuyoruz. Bu çok ciddi bir olaydır. Mesele hocanın sınıfı geçirmesi, geçirmemesi değil; hocanın dersi ciddiye alıp almadığını öğrenmeye çalışıyoruz.

Üniversite içerisinde kalite ve akreditasyon sürecini başlattık. Bu sürecin birinci aşamasında Avrupa Üniversiteler Birliği Kurumsal Değerlendirmeye müracaat ettik ve bizi kurumsal olarak değerlendirdiler. Burada Avrupa’daki üniversiteler içinde en iyi raporlardan birisine sahip olduk. Arkasından Avrupa Üniversiteler Birliği’nin kalite kültürü projesine dâhil olduk. Kurumsal değerlendirme sürecine alındık ve sürecin sonucunda Bologna Reformları’nı hayata geçirmekte Avrupa’nın genç üniversitelerine ‘örnek üniversite’ seçildik. Bu arada biz bunları yaptıktan sonra diploma eki programını bitirip Avrupa Üniversiteler Birliği tarafından resmen diploma eki vermeye hak kazandık. Öğrencilerimiz cüzi bir ücret karşılığında bu diploma ekini alabiliyor. Oradan belge gelir ve biz bunu dolduruyoruz. Erasmus, Sokrates, Leonardo da Vinci programlarına dâhil olduk. Kredili sistemi, hoca transferini, öğrenci mobilitesini Bologna Reformları doğrultusunda yerine getirdik. Sonra sistemin yerine oturması için ISO çalışmalarını başlattık. Önce Tıp Fakültesi Hastanemiz, tüm rektörlük örgütü, sonra gıda mühendisliği ISO belgesi aldı. Diğer taraftan da bütün akreditasyon kurumlarına müracaat edildi ve onların standartlarına uygun olarak hazırlıklar başlatıldı. Mühendislik fakültemizin bütün bölümleri ABET (Amerikan Mühendislik ve Teknoloji Akreditasyon Boardu)’e müracaat etti. Mimarlık bölümümüz NAAB (Amerikan Mimarlık Akreditasyon Boardu)’ye başvurdu. Tıp Fakültesi dünyanın en büyük akreditasyon yapan kurumu JCI’e müracaat etti. Bunlardan başka birçok bölüm için akreditasyonlara başvurduk. Bu; saydığım kurumların bütün standartlarını kendi kurumunuzda uygulayacaksınız ve bunu göstereceksiniz demektir. Ve Tıp fakültemiz JCI’den 3 yıllık bir akreditasyonu aldı. Veteriner Fakültemiz de akredite oldu. İktisadi ve İdari Bilimlerde sadece işletme bölümü akreditasyon alabiliyor. Bu da şuan müracaat aşamasındadır.

Bunların dışında göreve geldiğimizden bu yana iki büyük yatırım yaptık. Bunlardan bir tanesi kütüphaneye yaptığımız yatırımdı. Çünkü bir üniversitenin eğitim ve araştırma kalitesinin yükselmesi de kütüphanenin güçlü olmasıyla mümkündür. 2000 yılında Uludağ Üniversitesi Kütüphanesi Türk üniversiteleri arasında 26. sıradaydı. Şu anda e-kütüphanede bütün Türkiye için birinci sıradayız. Kitap adedimizi ikiye katladık, 1.300 dergiye ulaşabilirken şu an 40.000 derginin son on yıllık sayılarına tam metin ulaşabiliyoruz. Araştırmaya büyük yatırımlar yaptık. Araştırma fonumuzu 10 kat büyüttük. 2000 yılında 112 yayıнымız vardı, şu an 500’ün üzerinde yıllık yayın sayımız var. 750 sayısını bulursak Avrupa standartlarını yakalamış olacağız. Uyduda yeri olan üniversiteler haricinde Türkiye’nin en hızlı üniversite içi internet erişim hızı bizim üniversitemizdedir. Diğer fiziki ve diğer yatırımları da yaptık ve yapıyoruz.

Bunların sonucunda; Fiat’ın AR-GE merkezi Torino PoliTeknik ile ortak yüksek lisans programımız açıldı. Leeds Üniversitesi ile ortak MBA (İşletme Masterı) programı başlattık.

[Prof. Dr. Mustafa YURTKURAN’ın burada yazdıklarımızdan başka birçok başarısı var. Ancak buraya hepsini ayrıntılı yazıp sizi yormak istemedik. Nitekim iki yıl üst üste yılın rektörü seçilerek başarılarını da ispat etmiş, taçlandırmıştır.]

E.Ö: Uludağ Üniversitesi’nde son günlerde gelişen çirkin olaylar vardı. Bunlar sizin başarılarınıza

karşı bir provokasyon mudur?

Mustafa YURTKURAN: Bakın, partnerlerimiz değişse bile tüm akreditasyon başarılarında üniversitemiz yer alıyor. Tıpta, ziraatte, mimarlıkta hep önemli başarılar kazandık ve başarılı olmaya devam edeceğiz. Çünkü yaptıklarımızın karşılığını aldıkça başarılar devam artacaktır. Ancak bu olayların bana karşı bir provokasyon olduğunu düşünmüyorum. Rektör adaylarından kimi zaman yapılanları küçümsemek gibi çabalar oluyor ama öğrencilerden bu tür yakınmalar görmedim. Bence bu provokasyon başka yerlerden yapıldı. Büyük ihtimalle karşı platformların birbirlerini provoke etmesiyle ortaya çıkan olaydı. Dikkat ederseniz, bu tür olaylar önce Ankara Üniversitesi'nde, sonra bizim üniversitemizde ve son olarak Akdeniz Üniversitesi'nde oldu. Arkası da gelecekmiş gibi görünüyor. Provokatörler hep aynı! Olaylar hep aynı şekilde geliyor, birbirlerini kıştırıp dövüyorlar sonra gruplar birbirleriyle savaşıyorlar. Ankara'da, Bursa'da, Antalya'da da aynı şekilde oldu.

Gökhan DAĞ (G.D): *Bu olaylarda üniversite dışı faktörler mi etkili oldu?*

Mustafa YURTKURAN: Evet, burada üniversite dışı faktörlerin etkili olduğunu düşünüyorum. Zannediyorum ki bölücü örgütün de bu olaylarda rolü var, kendilerini ülkenin korunmasında ve kollanmasında görevli sayan derneklerin de rolü var. Hâlbuki burada ülkenin çıkarlarını korunması ve kollanmasıyla görevlendirilmiş kişi benim. Eğer birileri eylem yapmak suretiyle, hoşgörü değerlerinin dışına çıkıp, cumhuriyetin temel değerlerine saldırırsa buradaki güvenlik güçleri ve biz bunun cevabını vermekle yükümlüyüz. Hiç kimse kalkıp da kendisini ülkenin koruyucusu gibi bir konuma sokmaması gerekir. Bu şekilde, tabiatıyla dış güçlerin istediği noktaya çekilmeye de aracı olmuş olursunuz. Onların istedikleri Türkiye'nin iç çatışmaya sürüklenmesidir. Bizim mümkün olduğunca, iç çatışmaya sebep olmayacak bir tavır içerisinde bulunmamız lazım. Eğer suç işleyen varsa bunlar silahlı güçlerimiz tarafından yakalanır, adalete teslim edilir ve gereken işlem yapılır. Nitekim her iki taraf için de yapıldı. Kim, herhangi bir Türkiye Cumhuriyeti vatandaşına -kendisi vatandaş olduğunu kabul etmese bile- kaba kuvvet uygularsa, bunun cezası var ve bu her taraf için geçerlidir. Ama Türkiye'de bugün çok ciddi oyunlar oynanıyor. Bölücü-milliyetçi, Alevi-Sünni, laik-anti laik çatışmaları gibi Türkiye'yi sıkıntıya sokacak büyük kampanyalar var. Bu büyük kampanyalar da dış güçlerin çabalarıyla oluyor. Bunu görüyoruz da, biliyoruz da...

Deniz BİLEN (D.B): *Bu çatışmaları engellemek için neler yapılabilir?*

Mustafa YURTKURAN: Öğrencilerimizin yüzde 98'i okumak istiyor. Bu bizim en büyük gücümüzdür. Ben iki noktanın üzerinde çok duruyorum. Birincisi, yüzde 98'lik öğrencinin okuyacağı ortamı hazırlamak mecburiyetindeyiz. Bu ortamı kim bozarsa karşısında bizi bulur! İkincisi biz tarafsızız. Bizim için Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının tamamı bizim öz vatandaşımızdır, çocuklarımızdır, evlatlarımızdır. Yeter ki cumhuriyetin temel ilkelerine saldırılmasın, kaba kuvvet kullanılmasın. Eğer, kim cumhuriyetin temel değerlerine saldırırsa, kim kaba kuvvet kullanırsa karşısında bizi bulacaktır. Hiçbir ayırım yapmaksınızın... İster sağdan, ister soldan kim yaparsa yapsın, karşılarında bizi ve mevcut güvenlik güçlerimizi bulacaklardır. Biz bu iki noktada çok dikkatli davranıyoruz. Burası üniversitedir, herkesin fikri olacaktır ama saydığım noktalara dikkat edilmelidir.

E.Ö: *Siz ve Akdeniz Üniversitesi Rektörü Akaydın Atatürkçülüğünüzle tanınıyorsunuz. Bu olayların son günlerde patlak veren türban kriziyle de bir bağlantısı olabilir mi?*

Mustafa YURTKURAN: Provokasyona girenler içinde o gruplar yok. 60 tane öğrencimiz mahkemeye çıkartıldı. Bu öğrencilerin çok büyük bir bölümü güvenlik güçleri tarafından daha önce tespit edilmiş öğrencilerdir. Bunlar bir platform! Diğer taraftan dövüğe karışan öğrenciler de bilinen öğrenciler. Bunun Türkiye'yi karıştırmak için yapıldığının dikkatini çekmek istiyorum.

Öğrenci hareketleriyle beni yıpratmaya çalışmak zor. Bizim tavrımız belli! Biz "üniversiteye öğrenciyi türbanlı sokmayız" demişiz. YÖK Başkanı "suç işliyorsunuz" demiş, biz de "suç işliyorsak paşa paşa gider, Türkiye Cumhuriyeti hapishanesinde yatarız" dedik. Orası da Türk toprağı! Bu cümle ABD'de bile televizyonda yayınlandı. Yatarız tabi, neden yatmayalım? Hapishane de bizim hapishanemiz. Oradan korkacak halimiz yok! Biz doğru yaptığımıza inanıyoruz. Biz türbanı bir özgürlük meselesi olarak görmüyoruz. Türban bir siyasi simgedir. Türban, Türkiye'nin geriye götürülüşünün simgesidir. Yoksa dini inanç vesaire değil. Türban kulaktaki küpe değil. Türban bir siyasi zihniyetin, üstelik üç defa kapatılmış bir partinin zihniyetinin simgesidir. Biz buna nasıl yol

verebiliriz? Yol verdik, PKK bayrağından yaptığı t-shirtle gelenlere ne diyeceğiz? Yarın kalpaklarını kafasına takıp gelecek Kemalistlere ne diyeceğiz? Bunu serbest bırakırsak “yapmayın arkadaşlar, ülke bölünüyor” diyebilir miyiz? Bu ülkeyi bölmek, karanlığa götürmek için bir başlangıç. Yoksa bu ülke bizim ve hepimiz bizim evladımızsınız.

Sizlere nasıl bir Türkiye teslim edeceğimiz konusunda kaygılarım var. Bize babalarımız onurlu bir Türkiye bıraktı. Biz size onurlu bir Türkiye bırakıyor muyuz, bırakmıyor muyuz? Göğsünü gere gere ben Türkiye Cumhuriyeti vatandaşım diyebileceğiniz bir ülke bırakıyor muyuz, bırakmıyor muyuz? Kanla, canla savunduğumuz toprakların sağa sola peşkeş çekildiği bir Türkiye mi bırakıyoruz, yoksa toprağı Türk vatandaşının olan bir Türkiye mi bırakıyoruz? Size, bütün yeraltı kaynakları yabancıya peşkeş çekilmiş bir Türkiye mi bırakıyoruz, yoksa yeraltı kaynaklarını kendi işleten bir ülke mi bırakıyoruz? Avrupa Birliği’nden müstemleke valisi gibi davranışlarda bulunmayacak insanların geleceği bir Türkiye bırakabiliyor muyuz? Benim derdim bu! Gelmişim 60 yaşına, yaşayacağım yaş belli. 70 yaşından sonra yaşadığım bir anlam ifade etmez zaten. Canımı alacaklarsa alırlar, kaybedeceğim 10 yıl olur. Allah’a şükür paraya da ihtiyacımız yok. Devlet emekli maaşını da veriyor. Gider, Bodrum’da balık tutar, keyif yaparım. Durup dururken çoluğumu çocuğumu neden riske edeyim? Sebep budur. Görüyoruz ki bize bırakılan Türkiye’yi size bırakamayacağız. Emperyalizm tarihimize olmadığı kadar, Osmanlı’nın son dönemine benzer bir şekilde üzerimize çöktü. Kıpırdayacak halimiz yok, satılmamış malımız kalmadı! Türk Telekom’u 10 milyar dolara satıyoruz, ordu mecbur kalıp aynı paraya kendi iç haberleşme sistemini kuruyor. Böyle saçma yönetim anlayışı olur mu? Orduda bir paşanın telefonu dinleniyor. MİT “biz dinlemedik” diyor. Askeri istihbarat da “biz dinlemedik” diyor. Peki, güzel. Polis de dinlemediğini söylüyor. Bir de Hans çıkıyor ortaya, “biz de dinlemedik” diyor. Siz kimsiniz? Biz Telekom’un sahibiyiz, diyor. Türkiye bu hale mi gelecekti? Bu hale gelecekse, benim evimdeki iki istiklâl madalyasının manası nedir? İstiklâl Savaşı’nda ölenlerin, sırf Atatürk’ün emrini 15 dakika geciktirdiği için kafasına kurşun sıkın subayların hiç mi anısı yok bizde?

Bunlara karşı yapacağımız şey, ülkemize sahip çıkmaktır. Başka yapacağımız bir şey yok! Onun için kendimizi ortaya koyduk, onun için çabalıyoruz. Herkes bizim çocuğumuz; ama onlara nasıl bir ülke bırakacağız? Bölünmüş, sömürgeleşmiş, elinde avucunda bir şey kalmamış Osmanlı’nın son dönemindeki gibi bir ülke mi bırakacağız? Bir daha da Atatürk gelmez! O, Allah’ın milletimize bir lütfudur. Bu şans bir kere gelir, bin kere gelmez ki... Ama O’nun Çanakkale kahramanlığını bile yok etmek istiyorlar. Çanakkale’ye giden çocuklarımıza “gökten yeşil atlılar gelmiş” diye hurafeler anlatıyorlar. Bu “yeşil atlılar” gelecekti de son 200 yıldır Osmanlı bütün savaşları kaybetti, neden gelmediler. Balkanlarda, Kafkaslarda yenilirken nerdeydiler? Kılıçlı yeşil süvariler; Yunanlılar karılarımızın, kızlarımızın ırzına geçerken nerdeydiler? Türkiye’nin geldiği nokta bu!..

G.D: Hocam anladığım kadarıyla, gençlerimize çok büyük işler düşmekte. Siz de o dönemde, politika adına, asistanlık, hocalık dönemlerinizde büyük bir sınav verdiniz. Gençlerimize söylemek istedikleriniz nelerdir?

Mustafa YURTKURAN: Gençlerimiz ülkeye sahip çıkmak mecburiyetindeler. Yani “beni ilgilendirmez, çıkarıma bakarım, lüks arabama binerim, viskimi de yudumlarım” derlerse çok büyük bir yanlış içerisine girerler. Gençler Türkiye Cumhuriyeti devletine, onun temel ilkelerine, Atatürk ilke ve devrimlerine ve dolayısı ile Türk ulusuna sahip çıkmak mecburiyetindedirler. Burada çok ince bir nokta var: Bunların hepsini yasalara uygun, demokratik kurallar içerisinde yapacağız. Yani Türkiye’de bir kez daha askeri ihtilallerden bahsetmeyeceğiz. Çünkü haklıyız, doğru yoldayız. Bu savaşı halkımıza anlata anlata demokratik usullerle ve hukuka uygun olarak kazanacağız. Bu ülkenin başına Atatürk’ün çizdiği yolda yürümeye kesin kararlı iktidarları getirmek için uğraşacağız. Bunun da yolu, bu olaya gençlerin sahip çıkmasından geçer. Okulu bitirene kadar sahip çıkarlar, kültürel ve entelektüel birikimlerini oluşturlar ve okulu bitirdikten sonra da yapacakları, siyasete doğrudan girmektir. Siyaseti namussuzların, uğursuzların, hayırsızların ve çıkarıcıların mesleği gibi görmek son derece yanlıştır. “Ben o pisliğe bulaşmam” diyor. Ama ister bulaş, ister bulaşma ülke elden gidiyor. Ve demokrasi içinde ancak bu yolla ülkenin başına geçilebiliyor, başka şekli yok! O yüzden okulu bitirir bitirmez, siyasete girilmelidir. Ama gençlerin okuldayken çok okuması gerekiyor. 68 kuşağının en önemli özelliği buydu. Türkiye genelinde okumamak ayıptı. Türkiye’de böyle bir entelektüel hava vardı. O dönemde sağcısı da solcusu da ülkenin çıkarını düşünürdü. Ayrılık çıkarda değil, yöntemdeydi. Onun için herkes “68 kuşağı” der. Ama sonra bu terör filmlerini seyrettik. Ben bu filmi üç kez seyrettim. Birincisinde öğrenci, ikincisinde asistan ve üçüncüsünde rektörüm. Birbirlerine

vuranlar kimdi? Gazetelere sorarsan, solcular ve sağcılar birbirlerini dövdü. 30 sene önce de aynı şey yok muydu? Aynı eller Türkiye'yi yine manipüle etmeye çalışıyorlar. Cinayetleri ülkeyi kurtardıklarını zannederek yapmadılar mı? Çok büyük ıstırap çekildi, ülkenin bugün önde olacak insanları hapisane köşelerinde çürüdüler. Kısacası provokasyona gelmeden ülkenin sorunlarına sahip çıkacağız. Atatürk ilke ve devrimleri tek yol göstericimizdir. Başka hiçbir rejim, "izm" aramamıza gerek yoktur. Atatürk ilke ve devrimlerinin önü zaten son derece açık ve geleceğe yöneliktir. Bizim zamanımızda Enver Hocacılar, Leninciler, Maocular vardı. Sol, 36 farklı fraksiyona bölünmüştü. Ama gençtik ve şu şekilde soramıyorduk: "Dünyanın en büyük devrimcisi, bir milleti orta çağdan alıp medeniyet seviyesine çıkartan birisi varken Enver Hoca'yla ne işin var?" Aklımıza da gelmiyordu belki... Toplumsal bir şizofreni ortaya çıkmıştı ve şu anda yaratılmaya çalışılan da odur. Her kafadan bir ses çıkıyor. Gazeteleri önünüze yayın ve dikkatlice bakın. Avrupa Birliği'nde yana olanlar, AB'ye karşı olanlar... Kıbrıs'ta ver-kurtulcular, Kıbrıs'a sahip çıkmaya çalışanlar... Aleviler, Sünniler... Baş kapalı olanlar, baş açık olanlar... Böyle enteresan bir kaos var ve kimse birbirini dinlemiyor. Toplumsal bir şizofrenik ortam yaratılmaya çalışılıyor. Bunları daha önce aynen yaşadık ve gençlerimizin bunları yaşamaması gerekiyor. Gençlerimizin sinirlenmeden, ülkenin sorunlarına sahip çıkacak bilgi birikime ulaşarak ve tartışarak ülkenin sorunlarına sahip çıkmaları lazım. Politikaya mutlaka atılmalıdırlar.

E.Ö: Hocam, peki denge nasıl sağlanacak? Bir kesim elinde kılıcıyla siyaset yapmaya çalışıyor, diğer kesim de 1980'in etkisiyle tamamen depolitize olmuş durumda. Bunların arasındaki denge nasıl sağlanabilir?

Mustafa YURTKURAN: Depolitize olmuş bir gençlik olduğu kesin. Bu durum, bugünkü şartlarda bize hem avantaj hem dezavantaj sağlıyor. Dezavantajı şöyle; 50 kişi gelip rektörlüğe kadar eylem yapabiliyor. Yurtları basan, hastaneyi basmaya çalışan birkaç kişiydi. Antalya'yı da gördünüz. 30 kişi bir tarafta, 40 kişi diğer tarafta... Gençliğin büyük bir çoğunluğu politikanın tamamen dışında ve "bulaşmayalım" diyor. Küçücük örgütlü bir azınlığın, gençliğin sesiymiş gibi ortada dolaşması dezavantajımızdır. Onların azınlıkta kalıp, gençlerimizin büyük bir bölümünün okumaya çalışması ise avantajımızdır. Yani bu durum bizim hem güçlü, hem zayıf yönümüzdür. Yapmaya çalıştığımız ise; depolitize olduğunu zannettiğimiz gençlerin -aslında mutlaka fikirleri var- Atatürk ilke ve devrimleri etrafında aydın, akli başında insanlar olarak yetişmesini sağlamaktır. Bizim cumhuriyetimizin temel değerleri son derece sağlam değerlerdir. Laik, demokratik, sosyal, hukuk devleti... İtiraz edeceğimiz bir şey var mı? Böyle bir ülkede yaşamak, böyle bir cumhuriyete sahip çıkıp cumhuriyetin güçlenmesini sağlamak varken başka değerlerin peşinde koşmaya gerek var mı? Olayın basit tarafı budur. Depolitize olmuş gençlerin, bundan sonra bu değerler etrafında toplanması gerektiğine inanıyoruz. Atatürkçü olmadan laik, demokratik, sosyal, hukuk devletinin anlamı anlaşılamaz. Atatürkçü olursanız, emperyalizme karşısınız demektir. Solculukla filan bunun bir alakası yok ki! Bizim vatandaşımızın sömürülmesine karşıyız; biz bunun için savaş vermişiz. Yunanlıyı denize dökmüşüz, sonra Yunanlı gelmiş, burada banka kurmuş. Köylüye yüklemiş krediyi ve köylü ödeyemeyince toprağına el koyuyor. Hani Yunanlıyı denize dökmüştük? İşte, bunları tartışacak bir gençlik olsun istiyoruz. Niye Yunan bankası var, neden bankalarımızın yüzde 48'i yabancıların elinde? Küreselleşme diyerek neden bankaların yüzde 48'ini satıyoruz? Yüzde 3-5 gibi sembolik bir şeyler olabilir. Dahası, kime satıyoruz? Özelleştirme diyerek bütün stratejik yerlerimizi yabancılara satıyoruz. Yeraltı madenlerini, petrol arama izinlerini zaten önceden vermişiz yabancılara. Gençler bunlara sahip çıksın, toprağına sattırmasın istiyoruz. Gençlerimiz şunu bilsinler: Atatürk olmasaydı bu ülkede hiçbirimizin ismi olmayacaktı. Ben Mustafa değildim. Trabzonlu olduğuma göre; isimim Apos filan olacaktı. Balkanlarda, Azerbaycan'da bunun örneğini görmedik mi, hala görmüyor muyuz? Bu ülkede ezan sesi de olmayacaktı, camiye de gidemeyecektik, Türkçe de konuşamayacaktık, Türkçe isimimiz de olmayacaktı. Atatürk bize bunları bağışlamıştır. Atatürk olmasaydı, bugün Atatürk düşmanlığı yapanlar gittikleri ibadethanelere gidemeyeceklerdi. Koskoca Bakû'de bir tane cami var ve bunu da Süleyman Demirel yaptırdı. 70 senede geline hal budur ve bunu çok iyi bilmemiz lazım.

G.D: Hocam anladığımız kadarıyla siyasal aktörlere ve özellikle de muhalefete büyük bir görev düşüyor. Muhalefet ise kitlelere ulaşmakta güçlük çekiyor. Kitlelere en iyi ulaşabilen örgüt şu an Atatürkçü Düşünce Derneği (ADD) gibi görülüyor. Ve siz de ADD'nin yönetimi kurulu üyesisiniz. ADD'nin kendi içinde partileşme faaliyetleri konuşuluyor mu?

Mustafa YURTKURAN: Bir ara ADD içinde partileşme konuşuldu ve ben buna şiddetle karşı çıktım. ADD, partiler üstü bir örgüttür. ADD'nin "Atatürkçüyüm" diyen herkese kapısı açıktır. Bizim örgütümüz içerisinde DP'li de, MHP'li de, CHP'li de, DSP'li de, İP'li de var. Yani Atatürkçülük büyük bir

kavramdır. Liberal ekonomiden veya devletçi ekonomiden yana olup Atatürkçü olabilirsiniz. Atatürkçülük, çağın değişimlerine ayak uydurmayı peşinen kabul etmiştir. Bilime dayandırmış kendisini, “bilimsel gerçekler ortaya çıktıkça ben de değişirim” diyor. Değişmeyecek prensipleri var; laiklik ve tam bağımsızlık gibi. Ama ortaklıklara da cevaz verir. Mesela NATO Kemalizm’e aykırı bir ortaklık değildir. Çünkü bizim orada ABD kadar etkimiz ve yetkimiz vardır. NATO Türkiye’nin izni olmadan savaşa giremez, savaştan çıkamaz, yeni üye alamaz veya bir üyeyi çıkartamaz. Kemalizm, son derece önemli ve geniş bir yelpazeyi altında topladığı için bu yelpazeden vazgeçmememiz lazım. Bizim partiler üstü yapımızı muhafaza etmemiz ve bu yapıyı partilerin üzerinde baskı olarak kullanmamız lazım. Anladığım kadarıyla Biz Kaç Kişiyiz hareketi partileşmeye doğru gidiyor. Ancak ADD’ye üye olan ÇYDD’ye, CUMOK’a ve diğer örgütlere de aynı anda üye olabiliyor. Zaten listeleri elinize alın aynı kişi, farklı birçok derneğe üye. Gördüğüm kadarıyla Biz Kaç Kişiyiz hareketi partileşecek. Ama o da neye sebep olur, iyi düşünmek lazım.

D.B: Atatürkçülüğü halka yaymak için, bir siyasi partiye gerek yok gibi bir sonuca varabilir miyiz?

Mustafa YURTKURAN: İsterseniz, şöyle bir sonuca varalım: “Atatürkçülük; bölücü, ülkeyi satan, şeriat özlemi çekenler haricinde bütün partilerin eninde sonunda gelmeye mecbur oldukları noktadır.”

D.B: Söylemek istediğim; iletişim olanakları açısından Atatürkçülüğe karşı olan bir gazete bir milyona yakın satıyor veya dağıtıyor. Ama sonuçta bir şekilde kitlelere ulaşabiliyorlar. Aynı şekilde ADD’nin ulaştığı kitleyle aralarında büyük fark yok mu?

Mustafa YURTKURAN: Biz (ADD) şu an aynen İstiklal Savaşı’nı veren zavallı Türk ordusu gibiyiz. Kendi emekli maaşıyla aidat yatıran, yürüyüşe gelen, Cumhuriyet gazetesi ayakta kalsın diye okuyup onu kahvehaneye bırakan bir emekliler ordusu gibisiyiz. Bizim böyle bir ekonomik gücümüz yok, arkamızda böyle tarikatlar bağlantılarından oluşan bir güç yok. Ama bizim gücümüzün ekonomik güçten çok daha önemli bir güç olduğuna inanıyorum. Bir takım gazetelerin gücünden daha önemli bir gücümüz olduğuna inanıyorum. Bu uğurda elimizden geleni yapacağız. En azından bize nasıl teslim ettilerse biz size, siz de sizden sonraki jenerasyona devredeceksiniz.

G.D: Politika Dergisi de bildiğiniz üzere üniversiteli gençlerin ve özellikle Uludağ Üniversitesi öğrencilerinin bir projesi. Son söz olarak okurlarımıza neler söylemek istersiniz?

Mustafa YURTKURAN: Öncelikle söyleyeceğim; itidalli olun. Uç noktalara kendinizi kaptırmayın. Osmanlı’nın son 150 yılından başlayarak Türkiye Cumhuriyeti tarihini mutlaka çok iyi öğrenin. Osmanlı’nın yıkılışını iyi öğrenirsek bugünü de daha net görebiliriz. Örneğin, 1838 yılında imzalanan Baltalimanı Antlaşması Osmanlı’nın ekonomik olarak yıkılmasının başlangıç noktasıdır. İmzalatırken “bu antlaşmayı imzaladığınız andan itibaren sizi Avrupalı ilan edeceğiz” diyorlar. Aynen bugünkü gibi... İngiltere’ye ekonomik olarak inanılmaz bir hak tanıyan bir anlaşma. Daha sonra diğerlerine de verildi imtiyazlar ama başlangıç bu antlaşma olmuştur. 1838’de bize söylenen “sizi Avrupalı ilan edeceğiz” yalanı hâlâ aynı şekilde utanmadan, sıkılmadan söyleniyor. Şimdi de “Vakıflar Yasası’nı kabul edin, sizi Avrupalı ilan edeceğiz” deniliyor. Vakıflar yasası Türkiye Cumhuriyeti’nin geleceğini ciddi boyutlarda riske edecek bir yasadır. Okuyun İstiklal Savaşı’nı, yabancı vakıfların savaş sırasında Türkiye’ye nasıl düşman askerinden daha fazla zarar verdiğini göreceksiniz. Mütareke basınıni beslediğini, devamlı Atatürk ve Kuvayi Milliye aleyhinde yayınlar yaptıklarını göreceksiniz. Osmanlı’nın son dönemi ve cumhuriyet dönemimizi çok iyi öğrenmemiz gerekiyor. Oradan çıkaracağımız derslerin bizi aydınlığa götüreceğine inanıyorum. Bu ülkenin tek güvencesi sizsiniz. Bunun bilincinde olun! Ya bağımsız, onurlu Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olacağız yahut gümrük kapılarında itilip kalkılan, Barosso denilen adamın gelip ders verdiği ülke olacağız. Dünya ekonomisi nezle olduğunda tüberkülozdan ölüm döşegine düşen bir zavallı bir Türkiye vatandaşı olacağız. Karar, tercih sizin!

Yazarlarımız: Hocam, çok teşekkür ederiz.

Mustafa YURTKURAN: Ben teşekkür ederim, çok sağ olun.

iletisim@politikadergisi.com

Yorumlar

teşekkürler

İçeriği Yazan: Ziyaretçi(Doğrulanmamış) Zaman: Salı, 09/06/2009 - 23:07

teşekkürler

Kaynak URL (25/04/2024 - 03:34 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/roportaj/politika-dergisi-mustafa-yurtkuran-mulakati>

Bağlantılar:

- [1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/editor>
- [2] <https://politikadergisi.com/pd-uye/emrah-ozdemir>
- [3] <https://politikadergisi.com/pd-uye/gokhan-dag>